

Nieuwsbrief PFR Updates - Nummer 45, 2015

Nummer 45, 2015

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2015:8538](#) 10-11-2015

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2015:8617](#) 03-11-2015

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2015:7179](#) 24-09-2015

RECHTSPRAAK

Uitleg echtscheidingsconvenant van bepaalde ingrijpende wijziging van omstandigheden; Haviltex, taalkundige betekenis van de bewoordingen in hun context vaak van groot belang. Man is weliswaar (gedeeltelijk) arbeidsongeschikt, maar in staat de partneralimentatie te blijven voldoen. Verzoek man tot nihilstelling afgewezen.

In het echtscheidingsconvenant uit 2005 staat dat de vrouw minimaal € 3.500 alimentatie ontvangt. Dat kan meer zijn als de winst uit de tandartspraktijk daartoe aanleiding geeft. Er is een niet-wijzigingsbeding overeengekomen. Daarbij is bepaald dat onder een ingrijpende wijziging van omstandigheden in ieder geval wordt begrepen het geval dat de man ten gevolge van zijn lichamelijke of geestelijke situatie niet (meer) in staat is om aan zijn alimentatieplicht te voldoen.

De man is gedeeltelijk arbeidsongeschikt geworden ten gevolge van onder meer oogklachten. Partijen twisten of dit meebrengt dat de partneralimentatie op nihil moet worden gesteld. De man meent dat de (gedeeltelijke) arbeidsongeschiktheid daartoe leidt. De vrouw is van mening dat die omstandigheid alleen van belang is als de man daardoor niet in staat is om partneralimentatie te betalen.

Het hof past de Haviltex-formule toe. Daarbij stelt het hof dat in praktisch opzicht de taalkundige betekenis van de bewoordingen in het geschrift, gelezen in de context ervan als geheel, bij de uitleg van dat geschrift vaak wel van groot belang is. Het hof oordeelt dat aan de tekst van het desbetreffende onderdeel van het convenant geen andere uitleg kan worden gegeven dan dat sprake dient te zijn van een lichamelijke of geestelijke situatie bij de man die ervoor zorgt dat de man niet langer in staat is om de partneralimentatie te betalen. Het dient derhalve niet slechts te gaan om (gedeeltelijke) arbeidsongeschiktheid van de man, zoals de man heeft aangevoerd, maar vanwege deze (gedeeltelijke) arbeidsongeschiktheid dient de man niet langer in staat te zijn om de partneralimentatie aan de vrouw te blijven voldoen.

Bij de beoordeling van de vraag of de man nog langer in staat is om de partneralimentatie te voldoen, blijkt dat de man naast een uitkering een eenmanszaak, centrum voor mondzorg,

heeft. De inkomsten zijn in totaliteit zodanig hoog dat de man in staat is de partneralimentatie te blijven voldoen. De man heeft overigens niet aangetoond dat er sprake is van een zo ingrijpende wijziging van omstandigheden dat hij naar redelijkheid en billijkheid niet langer aan het niet-wijzigingsbeding mag worden gehouden. Het verzoek van de man wordt afgewezen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 10-11-2015

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2015:8538

Zaaknummer: 200.162.560/01

RECHTSPRAAK

Geschil tussen ouders over schoolkeuze. Rechtbank verleent vader vervangende toestemming tot inschrijving op christelijke basisschool B. Hof gelast vader mee te werken aan inschrijving op openbare basisschool A en bepaalt dat zijn beschikking in de plaats treedt van de medewerking van de vader als hij dat niet doet.

Vader en moeder oefenen gezamenlijk het gezag uit over de minderjarige. Deze verblijft bij de moeder. De rechtbank verleent vader vervangende toestemming tot inschrijving op de christelijke basisschool B. De moeder komt hiervan in hoger beroep. De vader voert verweer en verzoekt de moeder op straffe van een dwangsom te gelasten mee te werken aan het naar de desbetreffende school B brengen van de minderjarige.

Het hof memoreert eerst artikel 1:253a lid 1 BW en overweegt in dit verband dat de rechter bij zijn beslissing alle omstandigheden van het geval in acht dient te nemen, wat er in voorkomend geval toe kan leiden dat andere belangen zwaarder wegen dan het belang van het kind, hoezeer ook dat belang een overweging van de eerste orde dient te zijn bij de afweging van belangen.

Het hof komt vervolgens tot een andere belangenafweging dan de rechtbank en is van oordeel dat de schoolkeuze van de moeder het meest in het belang van de minderjarige en de moeder is en dat de belangen van de vader bij zijn schoolkeuze minder zwaar wegen. Daartoe brengt het hof naar voren dat wat betreft de kwaliteit van het onderwijs beide scholen voldoende kwaliteit bieden, zoals blijkt uit inspectierapporten. Voorts overweegt het hof dat uit de stukken en ter zitting is gebleken dat de schoolkeuze van de moeder voor de vader niet onoverkomelijk is. Voorts dat de schoolkeuze van de moeder voor de minderjarige en de moeder als hoofdverzorger de voordelen heeft dat deze school A iets dichterbij de woning van de moeder is, dat de peuterklas van de minderjarige in hetzelfde gebouw als de basisschool zit, waardoor de minderjarige daar al gewend is, dat de meeste kinderen van de peuterklas naar die school gaan, waaronder het beste vriendje van de minderjarige, dat de kinderen van twee buurvrouwen ook naar die school gaan, zodat er ingesprongen kan worden in geval van nood en dat de schooltijden het beste aansluiten bij de werktijden van de moeder.

Tot slot overweegt het hof dat partijen wel erg ver uit elkaar gedreven zijn als ouders en dat het lijkt of de vele procedures over omgang, alimentatie en schoolkeuze met hen aan de haal zijn gegaan. Partijen hebben dit ter zitting beaamd en zoeken hulpverlening.

Het hof vernietigt de beschikking van de rechtbank.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 03-11-2015

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2015:8617

Zaaknummer: 200.174.785/01

RECHTSPRAAK

Vader verzoekt in het kader van de behandeling van het verzoek tot verlenging van een machtiging uithuisplaatsing onder meer om invulling te geven aan een zorgregeling op een door hem bepaalde wijze. De rechtbank verklaart hem niet-ontvankelijk in het laatste verzoek. Daartegen komt de vader op. Het hof vat het geschil tussen de vader en de GI over de zorgregeling op als een geschil, waarop de geschillenregeling van artikel 1:262b BW van toepassing is. Van een beslissing daarover is geen appèl mogelijk. Hof doorbreekt het appèlverbod, omdat de rechtbank artikel 1:262b BW ten onrechte buiten toepassing heeft gelaten.

Op 8 juli 2014 heeft de rechtbank bepaald dat het kind contact heeft met de vader waarbij de aard, frequentie en duur van de contacten, alsmede de wijze van begeleiding in het begin, worden bepaald door de gezinsvoogd. Bij beschikking van 20 maart 2015 heeft de rechtbank de machtiging tot uithuisplaatsing van het kind verlengd en de vader niet-ontvankelijk verklaard in zijn verzoek om invulling te geven de zorgregeling van de vader met het kind. De rechtbank heeft overwogen dat een verzoek inzake de zorgregeling afkomstig dient te zijn van de GI op grond van artikel 1:265g BW.

De vader komt onder meer van de niet-ontvankelijkverklaring in hoger beroep en stelt dat de rechtbank ten onrechte zijn in eerste aanleg gedane verzoek heeft gegrond op artikel 1:265g BW, aangezien het erom gaat te bepalen dat de GI uitvoering geeft aan de beschikking van de rechtbank van 8 juli 2014. Daarover gaat het geschil dat daarmee gegrond is op de geschillenregeling van artikel 1:262b BW.

Het hof volgt de vader hierin. Medebepalend voor dit oordeel is dat de rechtbank bij beschikking van 8 juli 2014 heeft beslist dat de aard, de frequentie, de duur van de contacten, alsmede de wijze van begeleiding in het begin, worden bepaald door de gezinsvoogd en dat de rechtbank daarmee aan de GI de vrije hand heeft gelaten in het bepalen van het tempo van het contactherstel tussen de vader en het kind. De rechtbank heeft dan ook ten onrechte het

verzoek in eerste aanleg afgedaan op de grondslag van artikel 1:265g BW. De rechtbank heeft ten onrechte artikel 1:262b BW buiten toepassing gelaten. Het appèlverbod ten aanzien van artikel 1:262b BW in artikel 807 Rv kan daarom worden doorbroken (HR 9 maart 1985, *NJ* 1986/242 en daarop voortbouwende jurisprudentie). Maar vervolgens oordeelt het hof dat het niet in het belang van het kind is, indien op de door de vader verzochte wijze over de zorgregeling wordt beslist, omdat het kind ernstige bezwaren heeft tegen de omgang met de vader.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 24-09-2015

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2015:7179

Zaaknummer: 200.172.047